

فریادرسی امام علی(ع) از غمزدگان و یاری مظلومان

- شیخ مفید رحمه الله از ابن دأب روایت کرده که گفت: اهل کوفه گفته‌اند: سعید بن قیس همدانی در روز بسیار گرمی امام علی علیه السلام را زیر سایه دیواری دید، گفت: ای امیرمؤمنان، در این ساعت اینجا چه می‌کنید؟ فرمود: تنها برای آن بیرون آمده‌ام تا یاری مظلومی کنم یا غمزه‌ای را به فریاد رسم. در این میان زنی پریشان‌دل و سرگردان که نمی‌دانست کجا برود از راه رسید و در برابر حضرت ایستاد و گفت: ای امیرمؤمنان، همسرم بر من ستم کرده و زور می‌گوید و سوگند خورده که مرا بزند، شما با من بیایید (و شفاعت کنید). امام ختی سر به زیر افکند، سپس سر برداشت و فرمود: نه، به خدا سوگند نباید از پای بنشینم تا حق مظلوم بدون لکنت و دغدغه گرفته شود! ای زن منزلت کجاست؟ گفت: در فلان جا. حضرت با او به راه افتاد تا به منزل رسیدند، زن گفت: منزل همین است. امام بر در خانه ایستاد و سلام کرد، جوانی که جامه رنگین به تن داشت بیرون آمد، امام فرمود: از خدا پروا کن که همسرت را ترسانده‌ای! گفت: به شما چه مربوط است، به خدا سوگند حالا که این طور شد به خاطر حرف شما هم که شده او را آتش خواهم زد! عادت امیرمؤمنان علیه السلام این بود که هر جا می‌رفت تازیانه‌ای به دست می‌گرفت و شمشیری به زیر دست می‌آویخت تا هر کس را به قدر استحقاق تنبیه کند یا به قتل رساند. جوان حضرت را شناخت و تنها امام را دید که شمشیر را آهیخته و به او فرمود: تو را امر به معروف و نهی از منکر می‌کنم و تو معروف را رد می‌کنی؟! توبه کن و آلا تو را خواهم کشت. مردم از کوچه‌ها بیرون ریختند تا از امیرمؤمنان علیه السلام خبر گیرند حضرت را در آنجا دیدند، جوان با دیدن این منظره و شناخت امام سخت پشیمان شد و گفت: ای امیرمؤمنان، مرا ببخش خدا تو را ببخشد، به خدا سوگند زمینی خواهم شد که قدم بر من نهی. امام آن زن را دستور داد که به خانه رود و خود بازگشت و فرمود: سپاس خدا را که به دست من میان زن و شوهری سازش برقرار ساخت، خداوند می‌فرماید: لَاحِیْرَ فِی کَثِیْرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ اِلَّا مَنْ اٰمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلَاحِ بَیْنِ النَّاسِ وَ مَنْ یَفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُوْتِیْهِ اَجْرًا عَظِیْمًا. (سوره نساء/ 114) خیری در سخنان رازگونه آنان نیست مگر آنکه کسی امر به صدقه یا کار نیک یا سازش میان مردم کند، و هر که برای خشنودی خدا چنین کند پاداش بزرگی به او خواهیم داد" (اختصاص مفید / ۱۵۱)

- محدث نوری رحمه الله گوید: امیرمؤمنان علیه السلام فرمود: "هیچ پاداشی به پای پاداش فریادرسی غمزدگان و ستمدیدگان نمی‌رسد." و فرمود: "برترین کار نیک فریادرسی غمزدگان و ستمدیدگان است." (مستدرک الوسائل ۲ / ۴۰۹)